

DKP 100 ÅR

Skub!!!

DKP • Information • Debat • Aktivitet

NR. 1 • JANUAR 2019

Læs inde i bladet:
Østersøen – fredens hav side 3
Godt nytår! side 19

Indholdsfortegnelse

Østersøen – fredens hav	side 3
Verdens kommunister mødes for tyvende gang	side 5
En ny frihedskamp	side 7
Min tanke er fri	side 10
VI teser om international økonomi	side 12
Fra bevægelserne	side 13
Kunst	side 15
Bøger	side 16
Nytårshilsener	side 19

Fødselsdage

Niels Rosendal Jensen

Tikøb
4. januar
70 år

Jørgen Lund

Skibet
11. januar
75 år

Carsten Rütting Schweitz

København Ø
13. januar
90 år

Søren Sørensen

Højbjerg
6. februar
75 år

Ole Waagensen

Dannemare
10. februar
65 år

Et hjerteligt til lykke til jer alle fra redaktion og sekretariat!

På grund af bladets produktionsgang får nogle af jer jeres hilsen med forsinkelse. Redaktionen undskylder.

Skub nr. 1 januar 2019

Udgivet af Danmarks Kommunistiske Parti

Frederikssundsvej 64, 2400 København NV

Tlf.: 33 91 66 44

www.dkp.dk

E-post dkp@dkp.dk

Giro/bank (1551) 5 00 27 53

LaserTryk, Århus

Ansvarshavende redaktør:

Henrik Stamer Hedin

Synspunkter fremsat i signerede artikler dækker ikke nødvendigvis redaktionens eller partiledelsens holdning.

Skub udkommer 4 gange om året. Årsabonnement: Kr. 200

Deadline næste gang den 29. marts 2019

Bladfonden 2018

December

Jens Fransen, Slagelse	kr. 150,-
Bjarne Rasmussen, Roskilde	kr. 100,-
Anders Kristensen, København N	kr. 100,-
Pensionisternes Kulturforening af 1965	kr. 500,-
John Christoffersen, Lumsås	kr. 125,-
Erna & Per Eriksen, Søborg	kr. 200,-
Skub-indsamling Hovedstaden 8/12	kr. 600,-
Anker Schjerning, Slagelse	kr. 300,-
Kaj Steinicke, Nykøbing F	kr. 500,-
Jens Fransen, Slagelse	kr. 652,-
Skub-indsamling Hovedstaden	kr. 10.000,-
1stk. <i>Jul i Slagelse</i> , Anker Schjerning, Slagelse	kr. 40,-
Bladfond Midt-Sydjysk	kr. 300,-
Bladfond Midt-Sydjysk	kr. 150,-
Bjarne Rasmussen, Roskilde	kr. 595,-
John Christoffersen, Lumsås	kr. 295,-
Gitte Thomsen, Nørresundby	kr. 500,-
Steffen Schjørring, Helsingør	kr. 100,-
Skub, Hovedstaden, liste 2, Gerhard Wehlitz, Hillerød	kr. 320,-
Ole Odgaard, Brabrand, fra Julemanden	kr. 500,-
Lilli Swing, Blokhus	kr. 200,-
Agnes Ruben, København N	kr. 500,-
Erna & Per Eriksen, Søborg	kr. 1.000,-
Skub, Hovedstaden, liste 1, Henning	kr. 1.060,-
Indsamlingsfest 22/12, Hovedstaden	kr. 2.036,-
Skub-indsamling Hovedstaden	kr. 3.000,00
Ole Stenberg, København V	kr. 2.235,50

I alt kr. 26.058,50

For hele året er der til bladfonden indbetalt

Hovedstaden	kr. 33.326,-
Sjælland-Fyn	kr. 15.799,20
Midt- og Sydjylland	kr. 9.751,-
Nordjysk	kr. 3.010,-

For hele landet kr. 61.886,20

Bidrag til DKP's bladfond kan indsættes på giro 5 00 27 53 (+01< +5002753) eller bank 1551 0005002753.

Skub i 2019:

April: Deadline 29. marts. Udkommer 11. april

August: Deadline 1. august. Udkommer 15. august

November: Deadline 7. november. Udkommer 21. november

Udgivelsesdatoen er den dag, bladet forventes leveret fra trykkeriet. Der vil gå nogle dage, inden bladet er abonnenterne i hænde.

Forsidebilledet: Graffiti på et forladt og halvt sammenstyrtet hus i Plaka-kvarteret på Akropolis-skrænten i Athen, hvor denne vinters kommunistiske verdensmøde (»Athen-møde«) fandt sted, se inde i bladet side 5.

Østersøen igen Fredens Hav?

International kommunistisk konference i Kiel

Af Ole Waagensen, DKP's repræsentant på konferencen

I weekenden 3.-4. november 2018 afholdt DKP-Tyskland en konference i Kiel under overskriften *Østersøen som fredens hav*.

Til konferencen var Danmarks Kommunistiske Parti samt KPId indbudt som danske deltagere. Desuden var Sveriges og Finlands partier, det polske samt Den Russiske Føderations Kommunistiske Parti indbudt. Desværre måtte såvel Finland som Rusland melde forfald; ikke desto mindre må konferencen betegnes som en stor succes. Ialt ca. 150 mennesker i alle aldre deltog i konferencen, hvor bl.a. DKP's formand Patrick Köbele talte under overskriften »100-året for novemberrevolutionen«.

Patrick brugte en del af sin indledning på at analysere den tyske revolution i 1918 og specielt de skridt, som Rosa Luxemburg havde foreslået i situationen. Hans analyse var overordentlig interessant og kunne være et oplagt emne for et indlæg i *DKP-nyt* eller *Skub*.

Konferencen var opdelt i to hovedpunkter, som panelet – bestående af det tyske kommunistiske ungdomsforbund SDAJ, Sveriges KP, Polens KP, KPId samt undertegnede – var blevet bedt om at forholde sig til.

Udenfor dagsordenen talte en repræsentant fra Englands KP. Et opflammende oplæg der lovede støtte og indsats i England i kampen mod krig og militarisme.

I mit første indlæg talte jeg i generelle vendinger om den afgørende opgave, som kampen mod krig og imperialismen udgør. I anden del om, at vi trods 20 år med adskillige imperialistiske krige nu har oplevet noget nyt, nemlig at Assad med afgørende hjælp fra Rusland har formået at stoppe imperialis-

mens aggression i Syrien. Jeg fremhævede, at der var grund til at takke Rusland for dets indsats i Syrien.

Konferencen modtog skriftlige hilsner fra RFKP, Finlands KP samt Venezuelas KP.

Før konferencens start afholdtes to demonstrationer, den ene under parolen »On the route of the sailors«.

Søndag var der en mindehøjtidelighed til ære for de matroser, der faldt under deres opstand mod krigssejladserne. Der blev nedlagt kranse (jeg fik æren af at nedlægge en fælles krans for de deltagende KP'er) og holdt taler, bl.a. af en pårørende til de faldne. Et bevægende arrangement.

Ole Waagensen's tale kan læses andetsteds på siden.

Mindehøjtidelighed for de faldne matroser; Ole Waagensen i midten med buket.

Freden er udelelig

Indlæg på Østersø-konferencen i Kiel

Af Ole Waagensen, DKP's repræsentant på konferencen

På vegne af Danmarks Kommunistiske Parti takker jeg for invitationen og initiativet til dette møde, omhandlende det allermest påtrængende emne for hele menneskeheden – spørgsmålet om krig eller fred.

Mødets emne er rettet specifikt mod temaet »Østersøen – et fredens hav« og dermed vores nærområde, hvor vi har et særligt ansvar – det er konkret, men også vitalt for en fredelig verden – globalt.

Freden er udelelig – en fremgang for kampen for fred og samarbejde i Østersøområdet er samtidig en svækkelse af krigens kræfter, ikke mindst USA's og NATO's militarisme, og en aktivitet, der – såfremt vi lykkes med opgaven – vil tænde håb for alle mennesker på vores klode og styrke fredskræfterne globalt.

I vores parti har kravet om Norden som atomvåbenfrit områ-

de og fred og samarbejde i Østersøområdet været centralt og – da vi stod stærkere – også været bredt funderet i det danske folk.

Desværre er vi i dag kun et lille parti med begrænsede kræfter. Fredsbevægelser eksisterer i Danmark, men har slet ikke den samme kraft og evne til at overbevise og mobilisere som i 70'erne og 80'erne – et problem vi alle kender.

Manglen på kræfter og evne til mobilisering gør dog ikke kampen mod krigens kræfter mindre vigtig – kun sværere. I denne kamp mod krig og militarisme er nederlag ikke en mulighed – den skal vindes!

Om vores regerings position i dette spørgsmål må jeg med skam melde, at ser vi os rundt i verden, er det svært at finde en regering der er mere følgagtig overfor den amerikanske imperialisme end netop den danske.

Dog med valget af Donald Trump ses en sprække, som kan knytte en vis forhåbning til en spirende skepsis i det danske folk – forestillingen om USA som garant for fred og frihed er ikke længere en sandhed, der ikke kan diskuteres. Trumps person og

politik er trods alt mere, end flertallet af danskerne kan acceptere.

At få denne skepsis til at slå rod i aktiv modstand mod USA og imperialismen som sådan er en opgave, vi må løse.

Til spørgsmålet om attituden over for den Russiske Føderation hos mit lands magthavere er svaret desværre, at de i vid udstrækning har haft held til at videreføre den stærke antikomunistiske og antisovjetiske indoktrinering, der prægede det danske samfund i årtier, ikke mindst siden NATO's oprettelse, i form af et opskruet og paranoidt russisk trusselsbillede personificeret af præsident Putin, der tillægges alskens lyssky motiver og adfærd.

Danmarks Kommunistiske Parti forsøger bl.a. gennem offentlige møder at øge et reelt kendskab til Rusland og den russiske udenrigspolitik.

Den vulgære og platte antirussiske politik vækker til omtanke og forsøg på reel indsigt hos mange kredse langt uden for vores partis rækker, men disse fornuftige bestræbelser har

næsten ingen parlamentarisk opbakning fra Folketingets venstrefløjspartier, der desværre har lagt sig fladt på maven for den antiputin-retorik, som lyder fra reaktionen.

Kampen for Østersøen som et fredens hav er ubetinget en af vores vigtigste opgaver i kampen for fred, demokrati og socialisme.

Resolution

vedtaget på konferencen »Østersøen – fredens hav«, Kiel den 3. november 2018

Vi, fem kommunistiske partier fra Polen, Sverige, Danmark og Tyskland, har med vor deltagelse i konferencen »Østersøen – fredens hav«, hvortil også de kommunistiske partier i den Russiske Føderation og Finland har sendt tekstbidrag, hejst et signal for fred og mellemfolkelig forståelse. Østersøen er et hav, der i al den tid, hvor der har boet mennesker ved Østersøen, har tjent udveksling og handel mellem de forskellige nationer. Dette hav må ikke gøres til skueplads for krigsmæssig aggression og militærovelser.

Vi fordømmer NATO-manøvrerne *Trident Juncture* – for nogle dage siden i Nordsøen – og *Northern Coast 2018*, som snart finder sted i Østersøen. Ikke-NATO-medlemslandene Sverige og Finland skal gennem at inddrages i krigsmæssige øvelser skridt for skridt føres tættere på NATO. Vi solidariserer os med de svenske og finske kommunisters kamp og med disse landes fredsbevægelser mod NATO-medlemskabet.

Flådeøvelserne er i tråd med den østudvidelse af NATO ind i de baltiske stater såvel som hovedparten af Østeuropa, der har stået på i årevis. Den Russiske Føderation, hvis militærdgifter kun udgør en syttendedel af NATO-staternes rustningsbudget, er fjenden – åbenbart uden sammenhæng med landets samfundssystem. Det skal sættes under pres og tvinges til et nyt våbenkapløb. For dette land, der inden for rammerne af USSR i årene 1941-45 bar hovedbyrden ved nedkæmpelsen af fascismen, og som de europæiske folk kan takke for deres frihed fra fascismen, er dette en trussel, der må tages alvorligt.

Den Europæiske Union deltager i krigsforberedelserne i og med, at den i 2017 indgik aftalen om et »Stående Struktureret Samarbejde« (PESCO), som omfatter 25 af de 28 medlemslande og alle EU-østersøkyststater med undtagelse af Danmark, og som tjener den Europæiske Unions militære indgrebsevne.

NATO- og EU-aggressionen går hånd i hånd med elimineringen af modstandspotentiale i den Russiske Føderations nabolande, hvor kommunistiske partier er forbudt eller skal forbydes. Vi vender os mod nationalisme og en ny fascismes fremvækst såvel som mod omskrivningen af socialismens historie!

Som Østersø-kyststaternes kommunistiske partier kræver vi:

- Slut med aggressionen mod den Russiske Føderation!
- Stop for NATO-manøvrer i Nordsø og Østersø – for en fredens Østersø!
- Genetablering af kommunisternes politiske rettigheder i Polen, Ukraine og de baltiske stater!

Oversat fra tysk

Verdens kommunister mødes for tyvende gang

For tyvende gang mødtes verdens kommunister til tre dages diskussioner af de kampe, de forskellige partier står midt i eller forudser i den kommende tid. Denne gang skete det igen i Grækenlands hovedstad Athen, hvor disse møder startede tilbage i 90'erne. Danmarks Kommunistiske Parti deltog (igen) og var (igen) repræsenteret ved sin formand Henrik Stamer Hedin, hvis tale var baseret på kongresresolutionen fra partiets 35. kongres i efteråret, offentliggjort i *Skub* november 2018, side 15f. Her bringer vi den appel, som på mødedeltagernes vegne blev udarbejdet af det græske værtsparti.

Henrik Stamer Hedin

Det 20. kommunistiske verdensmødes appel

Det 20. kommunistiske verdensmøde (International Meeting of Communist and Workers' Parties – IMCWP) fandt sted den 23.-25. november 2018 i Athen med 100-årsjubilaren Grækenlands Kommunistiske Parti KKE som vært.

I mødet, hvis tema var *Nutidens arbejderklasse og dens alliancepolitik. Dens politiske fortrop de kommunistiske partier i kampen mod udbytning og imperialistiske krige, for arbejderne og folkenes rettigheder, for fred, for socialisme*, deltog 90 kommunistiske partier og arbejderpartier fra 73 lande repræsenterende alle verdensdele.

Partiernes repræsentanter diskuterede udviklingen på internationalt, regionalt og nationalt plan, udvekslede tanker om erfaringer vundet i de kommunistiske partiers kamp i deres respektive lande, de fælles og sammenfaldende aktioner, der var sat i værk i den forgangne periode, klassekampen i de forskellige lande og deres indsats for at fremme arbejderklassens forbund med andre folkelige og ikke-monopolistiske lag.

De diskuterende opgaverne i styrkelsen af kommunisternes

kamp, udviklingen i arbejderklassens og andre folkelige lags kampe for arbejderne, folkets og ungdommens rettigheder i konflikt med monopolerne, kapitalmagten og den kapitalistiske udbytning og undertrykkelse. De deltagende partiers indlæg belyste kapitalismens udbytternatur og dens rovgriskhed og menneskefjendskhed. Det blev fremhævet, at der på flere fronter foregår en skærpelse af modsigelser og konkurrence mellem kapitalistiske stater og alliancer både på baggrund af krisen og af kapitalistisk vækst, og at der sker en fremadskridende omgruppering af kræfter på verdensplan.

Imperialistisk indblanding, blokader og interventioner fortsætter. Der udkæmpes fortsat krige som i Syrien, Yemen, Libyen og Azerbaidjan. Den brodermorderiske krig i Ukraine fortsætter under det antifolkelige Kiev-regime. Oprustning og krigsforberedelser tager til.

De kommunistiske partier hilser det velkomment, at arbejderne og folkene over hele verden kæmper mod imperialismens offensiv, mod besættelse, mod alle former for trusler mod suverænitetsrettigheder og national uafhængighed, for fred, for at forsvare og udvide sociale og demokratiske rettigheder. De erfaringer, som i mange lande vindes i kampen mod de imperialisti-

ske planer og den politiske linje, som USA, NATO, EU og deres allierede følger, er værdifulde.

Skærpelsen af modsigelserne indebærer risiko for nye imperialistiske krige for kontrol med produktive ressourcer, markeder og energiledninger; denne risiko stiller arbejderbevægelsen og kommunisterne over for alvorlige opgaver med at styrke en bred antiimperialistisk kamp for fred og nedrustning og med at forstærke kampen mod borgerlige regerings politik for at øge storkapitalens profitter og for imperialistisk aggression og krig.

Begivenhederne viser klart, at kampen for fred, nedrustning, respekt for folkelig suverænitet, for at løse folkets problemer og tilfredsstille folks behov er uløseligt knyttet til kampen for at styrte det kapitalistiske barbari, for socialismen.

De deltagende partier værdsatte de initiativer, der blev taget i 2017 i anledning af Oktoberrevolutionens 100-årsjubilæum og i 2018 i anledning af Karl Marx' 200-årsdag som bidrag til forsvaret for Sovjetunionens fortjenester og for socialismen, den eneste vej ud af kapitalistisk udbytning.

De bekræftede deres internationalistiske solidaritet med de syriske, palæstinensiske og cypriotiske folk, med Libanons, Sudans, det socialistiske Cubas, Venezuelas, Brasiliens og Irans folk og med alle de folk, som står over for imperialistiske angreb og trusler.

De fordømte antikommunismen og angrebet på demokratiske rettigheder og friheder og udtrykte fuld støtte til de kommunister, der forfølges i Polen, Ukraine, Sudan, Kazakhstan og Pakistan såvel som til de kommunister, der trues med retssager og politiske processer i Rusland, Transnistrien og andre steder.

Det blev bemærket, at der i 2019 er flere vigtige mærkedage som 100-året for grundlæggelsen af Kommunistisk Internationale, 70-året for den kinesiske revolution og 60-året for den cubanske revolution. Disse jubilæer kunne udnyttes til at styrke den proletariske internationalisme, til at forsvare den kommunistiske bevægelses historie og bidrag til de folkelige landvindinger, til kampen for fremskridt, for arbejdernes og folkenes frigørelse i kontrast med forfalskningen og fordrejelsen af den historiske sandhed og ligestillingen af kommunisme med fascismens forbrydelser.

De deltagende partier udtrykte deres solidaritet med flygtninge og indvandrere. De fordømte racismen og de farlige fascistiske og højreekstremistiske kræfter, der opstår af udbyttersystemet og retter sig mod folkene.

Under det 20. Kommunistiske Verdensmøde blev der udstedt en række erklæringer om solidaritet med folkene i mange dele af verden.

De deltagende partier opfordrer til i den kommende tid at udvikle fælles og sammenfaldende aktioner langs disse hovedakser:

Mod imperialistisk krig, interventioner og militarisering.

Aktioner mod NATO – hvis 70-årsdag falder den 4. april 2019 – og mod EU, som er i færd med at blive yderligere militariseret

med PESCO og andre mekanismer. Mod atomvåben og udenlandske militærbaser under udnyttelse af årsdagene for atombombningerne af Hiroshima og Nagasaki (den 6. og 9. august) og 80-året siden starten på Anden Verdenskrig (den 1. september).

At forsvare den kommunistiske bevægelses historie og den proletariske internationalisme værdier.

En bred vifte af events til fejring af 100-årsdagen for den Kommunistiske Internationale (den 2. marts), aktioner mod antikommunismen og mod forfølgelser af og forbud mod kommunistiske partier. Udnyttelse af Oktoberrevolutionens 102-årsdag til at sætte fokus på socialismens landvindinger og uddybe den teoretiske diskussion og praktiske handlen mod det kapitalistiske udbyttersamfund og dets undertrykkende, aggressive, rovgridske og umenneskelige natur.

At styrke den internationalistiske solidaritet med de kæmpende folkeslag, som står over for besættelse, imperialistiske trusler og interventioner.

At styrke internationalistisk solidaritet og kamp ved at kræve, at USA standser sin blokade af Cuba og sine interventioner og trusler mod det bolivarianske Venezuela. At støtte det palæstinensiske folks kamp for en afslutning på besættelsen og for selvbestemmelse i en national, uafhængig stat med Østjerusalem som sin hovedstad i overensstemmelse med FN-resolutionerne, støtte det palæstinensiske folks modstandskamp og fordømme Israels forbryderiske politik. At fordømme imperialistiske interventioner på Korea-halvøen og udtrykke solidaritet med det koreanske folk for uafhængig og fredelig genforening. At udtrykke solidaritet med flygtninge og med alle folkeslag, der står over for imperialistisk besættelse, intervention og blokade.

Klassesolidaritet på flere fronter med arbejdernes kampe for sociale og faglige arbejderrettigheder og mod kapitalens offensiv.

Udvikling af kampaktioner på arbejdspladserne og i særdeleshed på arbejdernes internationale kampdag den 1. maj med fokus på kommunisterne fortropsrolle.

For kvinders rettigheder og frigørelse.

Udvikling af kampaktioner på kvindernes internationale kampdag den 8. marts til forsvar for kvinders rettigheder og fulde ligestilling på arbejdspladsen og i livet.

Kamp for politiske og faglige friheder og demokratiske rettigheder mod fascistiske kræfter, reaktionære regimer, racisme og fremmehad, religiøs fanatisme og social undertrykkelse.

Udvikling af kampaktioner på årsdagen for folkenes sejr over fascisme og nazisme.

Udvikling af aktioner for miljøbeskyttelse.

Deltagerne takkede Grækenlands Kommunistiske Parti for et vellykket møde.

Oversat fra engelsk

En ny frihedskamp

Indlæg på DKP's kongres den 22.-23. september 2018.

Af Lars Ulrik Thomsen

Vi kan i år fejre 75-året for den folkelige opstand mod nazismen i august 1943. De begivenheder, der udspandt sig dengang, var resultatet af et langvarigt og omhyggeligt forberedt arbejde af DKP og andre demokratiske kræfter.

Det begyndte med et skifte i *Kommunistisk Internationale* på den VII. Verdenskongres i 1935.¹

Georgi Dimitrovs beretning betød et kursskifte i enhedspolitikken, så forsvaret af det borgerlige demokrati kom i første række. Beslutningen var inspireret af de gode resultater, som de franske og spanske kommunister havde opnået i begyndelsen af 1930'erne med dannelsen af antifascistiske regeringer.

Dette kursskifte i partiernes politik reddede Europa og verden fra fascismen og dens rædsler. Vi kan takke Sovjetunionen og Den røde Hær for skiftet på den militære front, som banede vejen for enhedsfronten mod fascismen. De militære sejre over Hitler-Tyskland i 1942-43 betød en afgørende inspiration i arbejderklassen og folket for fred og demokrati.

Ingen markering

Hvordan stillede det borgerlige Danmark sig til markeringen af den 29. august 1943?

De afviste at markere dagen på en måde som den fortjente, nemlig en *national mindedag* for dem der ofrede livet i frihedskampen.

Jeg sendte et brev til Folketingets formand Pia Kjaersgaard med forskellig forslag om en markering af dagen. Jeg fik det svar, at jeg var for sent ude, og at Folketinget ikke kunne nå at markere dagen.

Det lyder som en dårlig undskyldning, netop Dansk Folkeparti gør meget ud af at markere det nationale, men altså ikke *den vigtigste begivenhed* under besættelsen.

Det har sine naturlige årsager, når Folketingets partier ikke vil markere den 29. august. Det var i store træk de samme partier der stod for kollaborationen med Værnemagten, forfølgelsen af DKP og andre frihedskæmpere.

I medier og historiebøger har man gjort alt for at udelade kommunisternes rolle i modstandskampen. De er så godt som

Hans Scherfigs billede er en rammende skildring af Danmarks stilling i EU.

ikke-eksisterende. Hvis man skulle fortælle sandheden om hvordan folkestrejkerne og sabotagen blev organiseret i august 1943, ville man ikke kunne undgå at nævne kommunisterne, og det må man ikke, for det er *et tabu* i dansk politik. Otto Gelsted beskrev det meget rammende i sit digt *Den store folkesommer*:

»Nu var den store prøvetime kommet, vi var blevet *ulv i helligdommen* og måtte øse af vor egen trods.«²

Martin Andersen Nexø om Tyskland

Hvorfor er det så vigtigt at gøre opmærksom på *Augustoprøret i 1943*?

Vi står i en situation der på mange måder ligner besættelsestiden. Vi er medlemmer af en Union, hvor flertallet af beslutninger træffes uden for landets grænser, med alvorlige konsekvenser for danskerne. Det *slaraffenland*, man lovede før folkeafstemningen i 1972, er for mange forvandlet til et mareridt med lav indkomst, arbejdsløshed eller sygdom. Det er et *slaraffenland* for de få og en plage for de mange.

Det er værd at lægge mærke til, at det er de samme kræfter der var aktive i politikken i 1930'erne, som også svinger taktstokken i dag. Det var *kul og stål-baronerne*, der finansierede fascismen og dikterede den politik der skulle føres.

Martin Andersen Nexø har på overbevisende måde skildret det i sine artikler fra Tyskland, der er samlet i bogen *Det røde flag*³.

Det er jo ikke folkene der bestemmer hvilken politik EU skal føre. Derimod er det de store koncerner, der gennem et netværk af lobbyister »overtaler« politikere og embedsmænd til at fremme deres interesser.

Det var efterkommerne af Krupp og Thyssen, der i efterkrigstiden dannede *Kul og Stål-unionen* der blev forløberen for EF og EU. Som det gik i Danmark med retsopgøret gjorde det også i Tyskland; det blev de små fisk der blev dømt, mens de store gik fri.

Et af de mest skændige eksempler er hvordan man forsøgte at lukke munden på *Land og Folk*. Avisen afslørede det store værnemager-firma Wright, Thomsen og Kjær i slutningen af 1940'erne og skandalen omkring general Hjalp i 1960'erne. Det endte med 3 måneders fængsel både til redaktør Børge Houmann og redaktør Martin Nielsen.

Fascismens nye former

En vigtig pointe som mange overser er, at fascismen har forandret form. Dens målsætning er fortsat uhindret at gennemføre de store koncernes interesser, men måden hvorpå fascismen praktiseres er anderledes end i 30'erne.

Den nye teknologi med databehandling og overvågning af borgerne har givet monopolerne et fantastisk redskab til at kontrollere enhver borgers politiske aktivitet. Disse oplysninger spredes til nationale og fremmede efterretningstjenester, til dagspressen og arbejdsgiverne, i et omfang som vi slet ikke

forestiller os.

Man frasorterer uønskede meninger på arbejdspladserne, i fagforeninger og i samfundet generelt. Man lægger hindringer i vejen for, at Danmarks kommunistiske Parti kan udføre sin lovlige politiske aktivitet, og man forsøger målrettet at skrive kommunisterne ud af historien, sådan som den 29. august er et eksempel på.

En gang imellem blusser debatten op omkring den amerikanske efterretningstjeneste og dens ulovlige metoder, omkring de store internetudbydere og deres ulovlige indsamling af data om borgerne, men efter nogen tid dør debatten og alt fortsætter som før.

Borgerskabet krænker de menneskerettigheder, som det kæmpede så hårdt for under den franske revolution i 1789.

Det er et paradoks af dimensioner, at de samme kræfter der kæmpede for *frihed, lighed og broderskab*, er blevet tilhængere af *enevældens idealer* om adelens fortrin og dens guddommelige rettigheder.

Det er i virkeligheden det der foregår i dagens Danmark, at folkestyre erstattes af *elitens og eksperternes diktatur*. Magthaverne kontrollerer alt; medier, underholdning, litteratur, kunst og politik.

Det er et spejlbillede af den italienske fascisme med dens mange organisationer f.eks. *Dopolavoro*, der dækkede alle sider af det italienske samfund i 1920'erne⁴.

Kampen mod EU

Derfor er spørgsmålet om EU det allervigtigste, som kongressen må forholde sig til og træffe beslutninger om. Hvordan skaber vi grundlaget for en holdningsændring i befolkningen, hvordan mobiliserer vi en folkelig modstand mod undertrykkelsen?

Kort tid efter Brexit i 2016 blev der lanceret en kampagne for at få en folkeafstemning i Danmark. Der er samlet omkring 16000 underskrifter som er afleveret til Folketinget, men er det den rigtige måde at skabe folkelig opmærksomhed om kravet?

Igen må vi fremhæve DKP's indsats under besættelsen og den måde som man omhyggeligt forberedte modstandskampen på. Det skete f.eks. med afholdelsen af *landspartikonferencen* i Odense i 1938.

Denne konference er en historisk begivenhed ikke bare i partiets, men i det danske folks historie. Konferencen samlede meget stor opmærksomhed med fremtrædende internationale talere og et stort kunstnerisk program. De paroler, der blev udstukket fra konferencen, dannede grundlaget for dannelsen af *Frit Danmark og Frihedsrådet* i 1942 og 43.⁵

Enheden voksede frem, først på arbejdspladserne, derefter i fagforeningerne og endelig gennem et samarbejde med andre demokratiske kræfter i *Frit Danmark*. Det er et forbilledligt arbejde og noget som har aktuel interesse i kampen mod EU.

Vi må se kampen mod EU som en opgave der må udvikles med den dialektik vores bevægelse bygger på. Skabelsen af sejre på et lavere trin udvikler forudsætningerne for sejre på et højere trin.

Et tværpolitisk program

Den første forudsætning er, at vi anvender partiets historie skabende, at vi forstår hvilken modstander vi står over for og hvordan vi bekæmper ham.

Nøjagtigt som under besættelsen er det klassekamp mellem arbejderklassen og monopolerne, der kun kan vindes hvis arbejderklassen skaffer sig forbundsfæller. Det må vi gøre ved at formulere en rigtig politik, der modsvarer de opgaver vi står overfor i EU-Danmark. Vi må udarbejde et bredt tværpolitisk program, der omfatter alle der rammes af monopolernes og EU's politik. Programmet skal være en ramme der udvikler sig i debatten med andre partier og demokratiske kræfter.⁶

Næste trin er at der arrangeres møder rundt omkring i landet, hvor en fagforening eller nogle partier går sammen om at arrangere mødet. Det gælder om at lytte opmærksomt til forslag og kritik og løbende indarbejde dem i programmet.

Tredje trin er afholdelsen af en *landspartikonference* i efteråret 2019, og tids nok til at programforslaget kan sendes til Folkebevægelsens årsmøde i oktober.

Målet er, at programmet bliver identisk med Folkebevægelsens program for Danmarks udtræden af EU. Med Folkebevægelsens opbakning starter den egentlig politiske kamp for at vinde befolkningens flertal for programmets forslag og krav.

Vi kommer senere til at behandle *Et selvstændigt Danmark uden for EU*, som er grundlaget for at komme ud af EU. Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til forslaget.

Stop nedskæringspolitikken!

Vi skal gribe fat i alle de områder, hvor EU-politikken rammer det store flertal af danskere. Gennem de mange nedskæringer og forringelser af den offentlige service, hvad enten det er i statsligt, regionalt eller kommunalt regi.

Det er nedskæringer der har stået på i årevis, og som fortsætter uden nogen begrænsning eller tidsfrist.

Det er privatiseringer af en lang række offentlige opgaver, hvor de mest markante er privatiseringen af ældreplejen, uddannelse, transport, telefoni og energiforsyning.

Man forærer rask væk milliarder til spekulanter, som finansierer deres opkøb gennem hedge-fonde med et hurtigt videresalg for øje. Det har intet med offentlig service at gøre, det er ren spekulation i offentlig ejendom.

Et meget vigtigt område er EU's forringelser af demokratiet. Hele EU's opbygning er udemokratisk og i strid med danske traditioner for demokrati og medbestemmelse. I forvejen var det borgerlige demokrati ikke noget at råbe hurra for, men det gav visse muligheder for indflydelse.

Med medlemskabet af EU er disse rettigheder under afvikling, og vi ser det på en lang række områder, fordi EU lider af

megatititis, dvs. centraliserings-vanvid, og jo mere der centraliseres, jo mindre demokrati.

Vi ser det imod fagbevægelsens hævdvundne rettigheder og forsøgene på at afskaffe aktions- og strejkeretten. Det mest markante eksempel var *Ribus-konflikten* i Esbjerg i 1994-95.

Når EU afskaffer de demokratiske rettigheder, så er det for at lamme arbejderklassens selvstændige politiske aktivitet og forhindre at den varetår sine interesser. Den må gerne være der, men kun som et halehæng til monopolerne, f.eks. som det sker i *Trepartsforhandlingerne*. Det er også et fællestræk med den korporative stat i 1930'erne.⁷

Derfor må kampen mod nedskæringer, privatiseringer og afviklingen af demokratiet gå hånd i hånd gennem fælles aktioner og protester. Det vil styrke selvbevidstheden og enheden i modstandsfronten mod EU.

Det er i kort form hovedprincipperne i programforslaget. Det skal i høj grad ses som en del af svaret på partiets situation med faldende medlemstal og reduktion i grundorganisationerne.

For arbejde, fred og socialisme!

Forstår vi at gribe opgaven rigtigt an vil det betyde et nyt opsving, ikke bare for kampen mod EU, men også for vores parti og dets muligheder for at øve indflydelse på det politiske liv i Danmark.

Vi kan i 2019 fejre partiets 100 års jubilæum. Det skal vi vide at gøre til begivenhed, bl.a. i kraft af vores arbejde med det tværpolitiske program. Vores parti har den indsigt og erfaring i klassekampen, der er nødvendig for at sejre.

Er der noget vi har brug for er det faglige og politiske sejre, der kan styrke kampen for fred, arbejde og socialisme!

De to forslag, som omtales ovenfor, blev af redaktionsudvalget indstillet til forkastelse, dels fordi der var taget højde for en del af indholdet i arbejdsresolutionen, dels på grund af mangelfuld gennemarbejdning, men altså ikke på grund af deres indhold. Redaktionen finder det derfor rimeligt på ophavsmandens ønske at bringe begrundelsen for forslagene her. – Red.

¹ *Fascismen er fjenden*, Georgi Dimitrov, Forlaget Tiden 1972.

² *Frihedens år*, Forlaget Tiden 1947.

³ *Det Røde Flag*, Forlaget Tiden 1954.

⁴ *Dopolavoro* betyder efter arbejde. *Lectures on Fascism*, Palmiro Togliatti, Lawrence & Wishart 1976.

⁵ *Det knager i samfundet fuger og bånd*, s. 197 ff. bd.1, Ib Nørnlund, Forlaget Tiden 1959-74.

⁶ Forslaget tager udgangspunkt i Kommunisternes Program fra 1976 og det antimonopolistiske demokrati.

⁷ *Lectures on Fascism*, Palmiro Togliatti, Lawrence & Wishart 1976.

Min tanke er fri

Af Peter Abrahamsen
(Frit efter *Die Gedanken sind frei*)

Min tanke er fri;
den kan ej begrænses.
Den strejfer omkring
og kan ikke fængsles.
Som skibet, der sejler
let over vandet,
og vinden, der fejer
ind over landet.
Som svalernes flugt
og mågernes skrig
Min tanke er fri.

Min tanke er fri;
hvem kan den indfange?
Den flyver forbi
som skyggerne lange.
Ej forbud eller magt
kan tanken nedbryde,
kanon eller jæger
kan tanken nedskyde,
men kugler og krudt
de flyver forbi.
Min tanke er fri.

Bag lås og bag slå
man spærrer mig inde;
selv fængslets mure
kan tanken ej binde.
Som bølgen på havet
kan intet den stoppe.
Som blæsten, der rusker
i træernes toppe,
den løfter sig op.
Jeg tæller til ti
Min tanke er fri.

For evig og altid
med sorg og med klage
kan alle despoter
mig pine og plage.
Men tanken den rejser
med luft under vinger
langs floder og dale
over sneklædte tinder
fra hjertet til bjergets
mest snørklede sti.
Min tanke er fri.

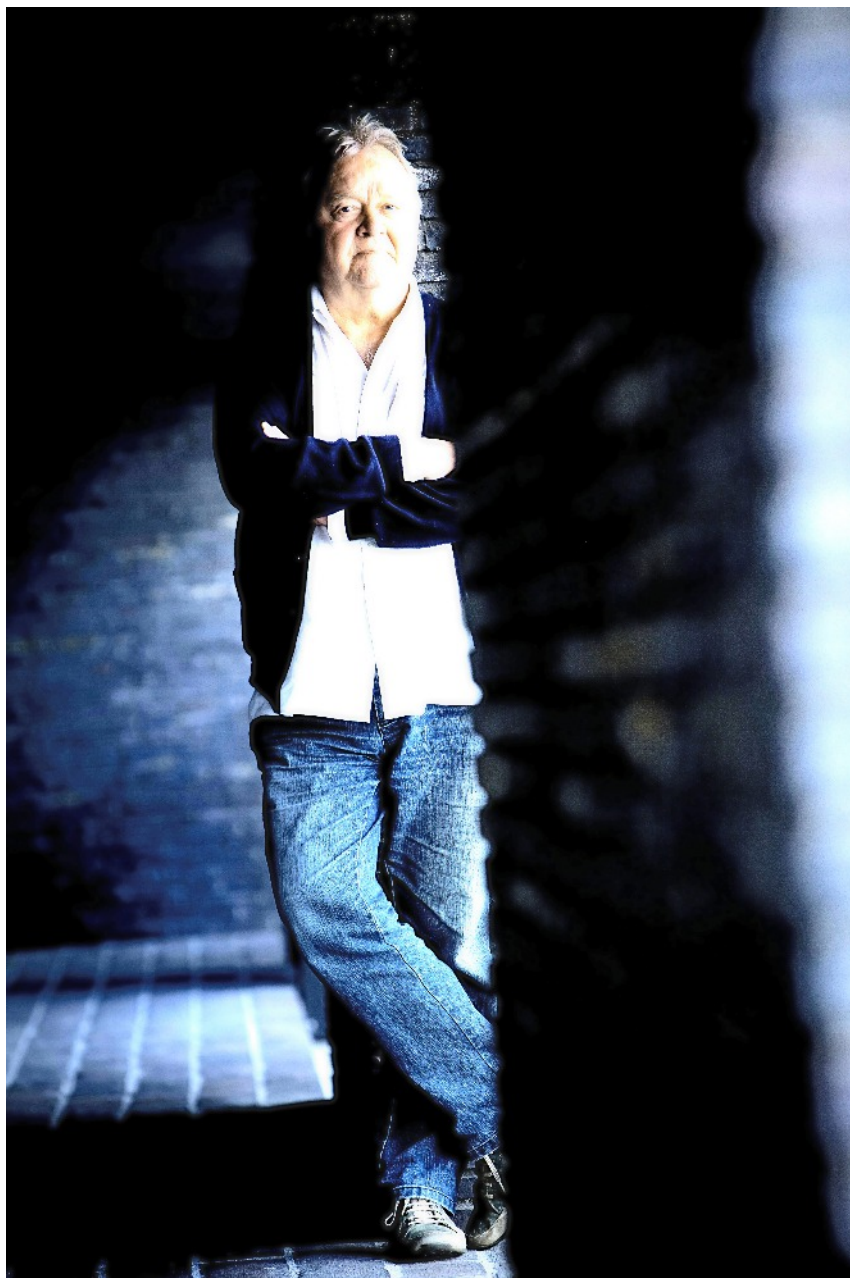

Foto Carsten Lauridsen

Under et ophold i refugiet i Mårup Havn, Samsø, faldt jeg over en gammel tekstbog *Sange om frihed* udgivet af Danmarks Radio. Oprindeligt stammer sangen fra den tyske reformation (1517), der i begyndelsen drejede sig om religion, men som hurtigt udviklede sig til et oprør mod magtfordelingen i det feudale samfund.

Jeg har længe kendt sangen og også haft et ønske om at prøve at fordanske den til mit eget temperament.

Jeg forholder mig helt frit til originalen og dens opbygning.

Peter Abrahamsen

VI teser om international økonomi

Af Lars Ulrik Thomsen

Der er sket betydelige forandringer i verdensøkonomien efter kontrarevolutionens start i 1989. Den betød en mere rabiat udbytning end tidligere og en koncentration af kapital i meget store hedgefonde, der styrer investeringerne på verdensplan

I Kontrarevolutionen, der begyndte med *Berlin-murens* fald i 1989, betegner også en forandring i produktionsrelationerne. På grund af de videnskabelige fremskridt i produktivkræfterne er kapitalismen tvunget til at inddrage den offentlige sektor som et middel til udbytning. Udviklingen har vist, at de nye produktionsrelationer med *hedgefonde*,¹ investeringsforeninger og en generel styrkelse af finanskapitalen har betydet en voldsom skærpelse af udbytning og den internationale polarisering.

II Finanskrisen i 2008 var i virkeligheden reaktionen på denne ændring af produktionsrelationerne, idet finanskapitalens kontrol med statsmagten betød en fuldstændig hæmningsløs spekulation, som drev priserne op i et niveau hvor der ikke var nogen reel basis i produktionen. Den fiktive kapital, dvs. spekulationskapitalen, nåede hidtil ukendte højder.

III Et vigtigt ideologisk element i kontrarevolutionen er *monetarismen*², dvs. en styring af økonomien gennem privatisering af offentlig ejendom og forstærket konkurrence mellem leverandører af offentlige ydelser. Det har medført en mærkbar nedgang i den sociale levestandard på den ene side, dvs. en forstærket proletarisering, og en uhæmmet vækst i rigdommen hos et forsvindende mindretal i overklassen.

IV Med valget af præsident *Trump* i 2016 blev virkningerne af finanskrisen for alvor synlige. Det blev starten på nye handelskrige, og en protektionisme som strider med internationale handelsaftaler. Denne udvikling vil skærpe modsætningerne i kapitalismen og føre til en forstærket kamp om markederne.

V Som et resultat af den amerikanske pengepolitik har mange lande fået vanskeligheder med deres valuta og en voksende

inflation. Det skyldes også den amerikanske rentepolitik, som får investorerne til at søge til amerikanske virksomheder og banker. Vi ser det i Brasilien, Argentina, Tyrkiet, Iran, Sydafrika og andre lande, hvor valutaen er faldet med 30-40 % i værdi. Samtidig er renten i f.eks. Argentina steget til 60 %. Der er alvorlige problemer ikke bare for de berørte lande, men for verdensøkonomien.

VI De forandringer der er nævnt her vil påvirke arbejderbevægelsens eksistensgrundlag og føre til ny fattigdom i en målestok vi ikke har kendt siden 1930'ernes depression. Det stiller arbejderbevægelsen og de kommunistiske partier over for store udfordringer om at imødegå finanskapitalens herredømme med en *samlet antimonopolistisk politik*, med forstærket international samarbejde mellem de kommunistiske partier, som kan forhindre at kapitalen spiller de enkelte lande ud mod hinanden.³

¹ Direkte oversat betyder *hedge* en hæk, eller at man garderer sig ved at tage forbehold. Der findes ca. 10.000 hedgefonde på verdensplan, heraf hovedparten i USA.

² Monetarisme er en makroøkonomisk teori der hævder, at et lands prisniveau og øvrige økonomi styres mest effektivt ved, at man kontrollerer pengemængden, snarere end med finanspolitiske virkemidler. Udviklet af den økonomiske Chicago-skole med Milton Friedman som frontfigur. (Kilde: Wikipedia)

³ I det engelske tidsskrift *Communist Review* nr. 88, 2018, har jeg givet en mere sammenhængende analyse af den politiske og økonomiske udvikling siden kontrarevolutionens start.

Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea:**Støt den spirende freds- og forsoningsproces i Korea!**

Der er tøbrud i den ellers fastlåste politiske og militære situation i Korea. Den Demokratiske Folke-republik Korea og Sydkorea har indledt forhandlinger på flere fronter, der kan bidrage til at forsoner forholdet mellem Nord og Syd på Koreahalvøen. Erklæringer om fred, velstand og genforening er underskrevet af DDF Koreas leder Kim Jong Un og Sydkoreas præsident Moon Jae In.

Der forhandles i øjeblikket om åbning af vej- og jernbaneforbindelser mellem Nord og Syd i Korea, samtidig med at der sker en gradvis fjernelse af landminer og militære vagtposter i den demilitariserede zone. På det kulturelle område er et samarbejde inden for musik, teater, sport og turisme i fuld gang. Det samme er genforening af familier og slægtninge, der blev delt og splittet under Koreakrigen.

DDF Koreas leder Kim Jong Un har holdt et historisk topmøde med USA's præsident Donald Trump og et nyt topmøde omkring årsskiftet er på vej. Det kan være et første skridt på vejen frem mod en fredsftale som erstatning for den gældende våbenhvile fra 1953, samt normalisering af forholdet mellem DDF Korea og USA.

DDF Korea har i den anledning destrueret sit underjordiske atomvåbentestanlæg og et missiltestcenter og tilbudt yderligere lukninger af testanlæg under overvågning af internationale våbeninspektører. USA har til gengæld ikke givet tegn til at fjerne sine våben og sit militær i Sydkorea og har ikke givet DDF Korea sikkerhedsgarantier. Samtidig fastholder USA stadig hårde sanktioner og blokade mod DDF Korea.

Hvis den fastlåste politiske og militære situation på Koreahalvøen skal løses, kræver det, at USA, som DDF Korea, viser vilje gennem konkrete handlinger. USA må fjerne sit militær i Sydkorea, så hele Koreahalvøen kan blive en atomvåbenfri zone, og sanktionerne og blokaden mod DDF Korea må stoppe.

Kun en gensidig forpligtende aftale om total atomafrustning i Nord såvel som i Syd på Koreahalvøen kan bane vejen frem mod en varig fred, og dermed danne et holdbart grundlag for fremskridt i den igangværende Nord-Syd forsoning og samarbejde på vejen mod en fredelig genforening af Korea.

STØT DEN SPIRENDE FREDS- OG FORSONINGSPROCES I KOREA!

STOP SANKTIONERNE OG BLOKADEN MOD DDF KOREA!

FOR GENSIDIG TOTAL ATOMAFRUSTNING PÅ HELE KOREAHALVØEN!

Vedtaget på generalforsamlingen den 24. november 2018

Vi bragte i novembernummeret en udtalelse fra DKP's forretningsudvalg, som gik imod regeringens »ghettoplan«. Det samme gjorde flere partier i Folketinget. Men ude i landet er det åbenbart ikke alle steder, man er enig med sine partifæller på Christiansborg. Det har fået Enhedslisten Århus til at skrive et

Åbent brev til Radikale Venstre og Alternativet i Aarhus Byråd:**Hvorfor nedrivning og tvang?**

Loven om nedrivning af almene boliger og tvangsflytning af beboere i de såkaldte »ghetto-områder« er vedtaget af Folketinget. Enhedslisten stemte imod loven, og det samme gjorde Radikale Venstre og Alternativet. Men hvorfor er det så, at I politikere fra R og AL i Aarhus Byråd er med i aftalen om de nedrivninger og tvangsflytninger, som jeres partier i Folketinget har stemt imod?

Enhedslisten er det eneste parti i Aarhus Byråd, der har stemt imod planen, som indebærer nedrivning af 1000 almene familieboliger og tvangsflytning af omkring 4.000 mennesker. Hele 9 boligblokke vil man ifølge planen rive ned i Gellerup og 3 boligblokke i Bispehaven.

Selvom R og AL i Folketinget stemte imod loven, der danner grundlag for disse nedrivninger og tvangsflytninger, så har R og AL i Aarhus Byråd stemt for den lokale udmøntning af den selvsamme lov. I København vil man derimod ikke rive almene boliger ned.

Så vi må med stor undren spørge politikerne fra R og AL i Aarhus Byråd: Hvorfor er I med til at føre disse nedrivninger og tvangsflytninger ud i livet, når jeres partier i Folketinget har stemt imod? Hvorfor Rabih Azad-Ahmad og Eva Borchorst Mejnertz, Radikale Venstre? Hvorfor Liv Gro Jensen, Alternativet?

Det skal med, at både S og SF i Folketinget har stemt for loven og desuden i Aarhus Byråd stemt for den lokale plan, hvilket er skændigt, da loven og planen er et kraftigt angreb på beboer-demokratiet. I Aarhus og på landsplan er menneskerettighederne for nylig blevet fejret, og de handler jo rigtigt meget om, at alle skal kunne føle sig trygge. Gælder det ikke også for beboerne i Gellerup og Bispehaven?

Erfaringerne fra Gellerup viser, at det går støt fremad, bl.a. med langt flere unge i uddannelse og med faldende kriminalitet. Ja, ifølge politiet er Aarhus midtby mere voldelig end Gellerup, og antallet af anmeldelser for overtrædelse af straffeloven har i Gellerup været faldende siden 2013. Omregner man til antal pr. 1.000 indbyggere og sammenligner med niveauet i hele Aarhus Kommune, så ligger Gellerup markant lavere, med 43,9 mod 67,8.

Så hvad skal disse massive nedrivninger af gode boliger og tvangsflytning af tusindvis af mennesker egentlig gøre godt for?

*Keld Hvalsø
Lone Norlander*

*Sakset fra Enhedslistens Nyhedsbrev (Århus)
af 20. december 2018*

Pensionisternes Kulturforening af 1965:**Vinter- og forårsprogram 2019****18. januar:**

Ghettoplanen og dansk boligpolitik oplæg af byplanarkitekt Arne Lennartz.

25. januar:

Generalforsamling.

1. februar:

Rejsen til Nordkorea. Luis Monteiro fortæller om rejsen til Nordkorea, som han besøgte med en DKP-delegation i oktober 2018.

8. februar:

Den Danske Model. Præsentation af dette værk af forfatteren Anton Nielsen. Bogen kan købes signeret denne dag. .

15. februar:

Bennys skipperlabskovs. Pris 75 kr. pr. medlem. Tilmelding og betaling til Hanne Frisk eller via netbank Danske Bank reg.nr. 1551 konto 00 11 24 09 33.

22. februar:

Karl Marx 200 år med oplæg fra Anders Sørensen fra Kommunistisk Parti.

1. marts:

Forårssange med Nanna og Flemming.

8. marts:

Kvindernes Internationale Kampdag. Oplæg af Bente Skaaning Schou.

15. marts:

Udflugt til dagbladet Arbejderen med rundvisning. Vi mødes denne dag kl. 11.00 foran Hillerødgade 30 A. Efterfølgende spiser vi håndmadder hos Arbejderen. Tilmelding nødvendig. Sker til formanden på medlemsmøderne eller på nedenstående mail eller telefon. Sidste frist for tilmelding er 8. marts 219.

22. marts:

Valget til Europaparlamentet. Paneldebattmøde med EP-kandidat Rina Ronja Kari fra Folkebevægelsen mod EU og en EP-kandidat fra Enhedslisten.

29. marts:

Forårssafslutning med smørrebrød og hygge. Pris 100 kr. pr. person inkl. 1 øl og 1 snaps. Tilmelding og betaling til Hanne Frisk eller på netbank Danske Bank reg.nr. 1551 konto 00 11 24 09 33.

Møderne afholdes **kl. 11.30-14.00 hos 3F Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening i København, Mølle Alle 26, Valby (i Musikhuset).** Eneste undtagelse er 15. marts – se programmet.

Nye interesserede medlemmer kan deltage på prøve op til to gange mod en betaling på 20 kr. pr. gang. Medlemskontingent udgør 200 kr. årligt og 100 kr. halvårligt. Yderligere information fås hos: Formand Anders Kristensen tlf. 23 69 07 80 eller e-mail: a@kristensen.mail.dk eller næstformand Luis Monteiro tlf. 60 45 31 47 eller e-mail: lumont3@gmail.com

Pensionisternes Kulturforening af 1965:**Ordinær generalforsamling**

Fredag den 25. januar 2019 kl. 12.00 hos 3F BJMF, Musikhuset, Mølle Alle 26, Valby.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent og referent.
2. Valg af 2 stemmetællere.
3. Bestyrelsens beretning.
4. Regnskab.
5. Indkomne forslag.
6. Vedtagelse af budget.
7. Valg af næstformand for to år.
8. Valg af kasserer for to år.
9. Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer for to år.
10. Valg af 2 bestyrelsessuppleanter for et år.
11. Valg af 2 bilagskontrollanter for et år.
12. Valg af 2 bilagskontrollantsuppleanter for et år.

Husk: For at deltage i generalforsamlingen skal du have betalt medlemskontingent 200 kr. for 2019. Det kan ske til Hanne Frisk på møderne eller på netbank til:

Danske Bank **reg.nr. 1551 konto 00 11 24 09 33.**

Kammeratlig hilsen
Bestyrelsen

Vinderne i Cuba-lotteriet 2018

Rejsegavekort værdi 16.000 kr. NR: 4714.
Weekendophold på Hotell Havana i Varberg værdi 4200 kr. NR: 2987.
Maleri af Grettel Echavarría værdi 2000 kr. NR: 2478.

10 x 2 billetter til Megafesten Cuba Si à 600 kr. NR: 309, 378, 522, 1509, 1934, 2834, 2984, 4762, 5129, 5879.

2 x rom-gavepakker med 3 flasker. Værdi 1000 kr. NR: 501, 2519..

3 x 1 flaske Santiago de Cuba rom Anejo. Værdi 330 kr. NR: 198, 3391, 5797.

3 x 1 flaske Santiago de Cuba rom Carta Blanca. Værdi 220 kr. NR: 405, 4247, 4980.

5 x 2 stk. Havana-cigarer. Værdi 180 kr. NR: 870, 3060, 3465, 4298, 5046.

5 x bogen: Cuba-USA 50 års blokade skiller stadig. Værdi 120 kr. NR: 684, 2276, 2976, 4213, 4794.

Hvis du har vundet skal du kontakte Dansk-Cubansk Forening inden 1. februar 2019.

Mail: post@cubavenner.dk

Telefon: 38101550 (onsdage mellem kl. 17 og 19).

Brev til Dansk-Cubansk Forening, Høffdingsvej 10, 2500 Valby (vedlæg vinderloddet og husk at oplyse navn og adresse).

Kunst ikke for kunstens egen skyld

Posthum udstilling af kommunistisk arbejderkunstner
Af John Poulsen

Arbejdermuseet har gennem årene opbygget en stor kunstsamling. Det er bl.a. sket ved at museet har købt tegninger af Anton Hansen, Herluf Bidstrup og Hans Scherfig. I 2013 fik det en stor samling af efterladte værker af den århusianske murer og kommunist Peter Peitersen (1922-1988) foræret af hans søn Peiter Andersen. Det drejer sig om ca. 800 arbejder: tegninger, linoleumssnit og akvareller, som er blevet registreret, og hvoraf næsten 500 nu er gjort tilgængelige på nettet (www.kid.dk). Men det er ikke kun på nettet man kan se dem, men også på den meget seværdige udstilling »Ud til folket!« på Arbejdermuseet. Den omfatter ca. 100 værker, der viser hans alsidige virke som kunstner.

Allerede som ung begyndte Peter Peitersen at tegne, og i 1942 sendte han nogle satiriske tegninger ind til *Politiken*, og en af dem blev trykt. Kort efter blev han ramt af sygdom, som varede over et år, og det gav ham tid til at udvikle sine tegneevner. Nogen egentlig tegneuddannelse fik han ikke, men efter sygelejet tog han et fjernkursus i tegning, og i midten af 50'erne deltog han i kursus i croquistegning. Fra 1952-59 var han medlem af kunstnergruppen »De 10«, men meldte sig ud, og i en artikel i *Land og Folk* fra 1962 begrundede han det med, at han var træt af at lave billeder bare for at udstille. Han ville lave billeder, der handlede om noget, og som henvendte sig til dem, de handlede om.

Fagligt og politisk aktiv

Peter stod, ligesom sine brødre, i lære som murer hos sin far og blev svend i 1942. Det var en tradition i familien at blive murer eller murerarbejdsmand. I 1961 lod han sig vælge til opmåler i Murerne Fagforening i Århus, mere af pligt end af lyst, og fortsatte indtil han gik på efterløn i 1988. Hans bror, Ove, har udtalt, at hvis Peter havde valgt tegnearbejdet, var han blevet bladtegner. Talentet var der, men han valgte tillidsmandsarbejdet. Mange af hans arbejder viser murerne dagligdag på arbejdspladsen, men han nøjedes ikke med at skildre virkeligheden, han kommenterede også den faglige kamp som foregik. Det kunne dreje sig om de lokale forhold, men også om overenskomstforhandlingerne, hvortil han malede en række transparenter m.v. med de stillede krav. Til murerne blad *Murbinderen* leverede han mange tegninger og ligeledes til *Mur'skeen*, den kommunistiske murerfraktions blad i 50'erne.

Faderen var i 1910'erne og 20'erne syndikalist, men blev senere kommunist, og Peter blev medlem af DKP i 1945. Det var derfor naturligt for ham at skænke arbejder til *Land og Folk*-indsamlingerne, ligesom han udarbejdede udkast til partiets valgplakater, hvoraf man kan se et eksempel på udstillingen.

Bog

I 2003 satte Peiter Andersen, der havde arvet sin fars arbejder, sig i forbindelse med en række personer i Århus, og der blev dannet en arbejdsgruppe, der skulle registrere dem og etablere kontakt med Arbejdermuseet med henblik på en udstilling og en publikation med artikler om Peitersen og hans kunst. Det er blevet til bogen *UD TIL FOLKET! Peter Peitersens liv og kunst* med bidrag af hans søskende Hanne Stenshøj og Ove Peitersen, samlingsinspektør Thomas Meldgaard (Arbejdermuseet) og arbejderhistorikeren Kirsten Folke Harrits. I bogen er gengivet 100 illustrationer, som giver en bred indsigt i hans arbejder. Den er på 91 sider, koster 150 kr. og kan købes på Arbejdermuseet.

Udstillingen vises på balkonen i festsalen, og det er lykkedes på det begrænsede areal at opbygge den således, at den viser alle sider af Peitersens kunstneriske virke, bl.a. grafiske arbejder, plakatskitser, tegninger, pasteller og oliemalerier, som dækker perioden fra 1943 til 88.

Arbejdermuseet skal have ros for at have skabt en flot udstilling, som ikke kun henvender sig til murere, men til alle, fordi den ud fra et fast politisk ståsted og med megen humor afspejler vores virkelighed, som den var og er.

Arbejdermuseet. Ud til folket! - Peter Peitersens billeder. Sluttes september.

Demonstration

Murere

Solide oversættelser af litterær verdensarv

Brechts digte i fyldigt udvalg på dansk

Anmeldt af Henrik Stamer Hedin

Bertolt Brecht (1898-1956) turde ikke behøve nærmere præsentation for dette blads læsere. Han er mest kendt for sin dramatik – og for at have indført et helt nyt princip i teatret, den såkaldte *Verfremdung*, hvor man bryder med den illusionseffekt, »kukasse-teatret« tilstræber, og ikke lægger skjul på, at der spilles teater. Men Brecht har også skrevet digte, og et stort udvalg af hans digte er netop udkommet på dansk under titlen *Brecht i udvalg*.

Udvalget præsenterer en bred vifte af Brechts lyrik fra hans overgang til marxismen i sidste halvdel af 1920'erne og til hans død i 1956. På bogens langt mere end fem hundrede sider kan vi følge Brechts overvejelser og erkendelser fra Weimar-republikken og nazismen over de fjorten års landflygtighed frem til hjemkomsten og tilværelsen i et forandret Tyskland. Udvalget viser nuancerne i spændet fra agiterende kommunistisk digter til reflekterende holdningspræget lyriker.

Brechts lyriske produktion er omfattende og vidtspændende. Tidsmæssigt rækker den over mere end fyrre år, fra 1913 til 1956. Holdningsmæssigt spænder den fra de symboladede ungdomsdigte over den illusionsløse »nysaglige« periode til den politiske, agiterende og modent reflekterende Brecht, som vi kender bedst. Med hensyn til genrer har han favnet det meste – ballader, sange, børnevers, hyldestdigte, læredigte, satirer, lejlighedsvers, epigrammer, mindedigte, fabler og krøniker. Også stilmæssigt dækkede Brecht et bredt spektrum, bl.a. klassiske versemål, rytmiske og rimede digte og det, han selv kaldte »rimfri lyrik med uregelmæssige rytmer« – den form, der fylder mest i dette udvalg.

De i alt 228 digte udgør det hidtil mest omfattende Brecht-udvalg på dansk. Fire ud af fem digte foreligger her for første gang i dansk oversættelse. De øvrige er tidligere blevet oversat i *Digte* fra 1971 ved Malinovski og Knudsen og i *Klassedigte* fra 1972 ved Regnar Mandsbjerg, som også er oversætter bag

den nye udgivelse og tillige har skrevet en fyldig introduktion til Brechts liv. Digtene selv er i bogen ordnet i afsnit efter faserne i digterens liv, som de gennemgås i denne introduktion.

Man anmelder ikke Brechts digte, lige så lidt som man anmelder Shakespeares eller Holbergs skuespil; de er alle en urokkelig del af den litterære verdensarv og med til at definere, hvad der er godt. De foregående linjer er derfor stort set skrevet af efter forlagets egen pressemeddelelse. Anmelderen vil alligevel her til slut knytte nogle få kommentarer til oversættelsen og præsentationen af digtene. Udgaven er dobbeltsproget, dvs. vi præsenteres på hvert opslag for den tyske tekst på venstre side og den danske tekst på højre. Man får altså så at sige to bøger til én bogs pris. Og læseren får mulighed for at kigge oversætteren i kortene; jeg er da selv faldet over et par oversættelsesvalg, som jeg godt ved lejlighed kunne tænke mig at høre en begrundelse for. Men hvis dette er kritik, er det småting; der er i alt væsentligt tale om solidt arbejde, både fra oversætterens og fra forlagets side.

Det digre værk ville have fyldt pænt under juletræet; desværre muliggør *Skub*'s udgivelsesfrekvens først en anmeldelse nu.

Brecht i udvalg. Beretninger, betragtninger og belæringer – udvalgte digte 1926-1956. Gendigtet fra tysk af Regnar Mandsbjerg. Udgivet af Det Poetiske Bureau i serien *Bureauets Klassikerbibliotek*. 640 sider paperback. Vejledende udsalgspris 300 kr.

Kommunister i Slagelse

Torsdag d. 1. november udkom andet bind i Danmarks Kommunistiske Parti i Slagelse under titlen *Koldkrigstoner. Danmarks Kommunistiske Parti i Slagelse 1945-1958*.

Perioden dækker udviklingen fra befrielsessommeren 1945 og frem til partisplittelsen i december 1958. En tid, der bragte partiet i byrådet i 1946. På forsiden er der fotos af to af de mest markante personligheder i perioden. Nemlig Jens Peter Sørensen og Viggo Marker.

Bogen er på 49 sider med illustrationer og koster som den foregående, der dækkede perioden fra 1931-41(45), 60 kr.

Bogen kan erhverves ved henvendelse til jens.fransen@skolekom.dk – tlf. 2166 9410

Pressemeddelelse

En tiltrængt modgift

Murstensværk om en vigtig side af klassekampens historie i Danmark

Anmeldt af Niels Rosendal Jensen

Anton Nielsen er uden tvivl kendt af læserne – rebelsk murer-svend »med ret til at bære kårde«, formand for DKP i Frederiksborg Amt, medlem af amtsrådet, medlem af DKP's centralkomité, gæstevist som MF'er, aktiv i kampen mod fascisme og undertrykkelse, historieforfalskning m.v. og tillige ledende i en årrække i Horserød-Stutthof Foreningen m.v.

Den danske model har været genstand for mange beskrivelser og analyser – og tillige indgået i politiske kampe lige siden Septemberforliget i 1899, der betragtes som en begyndelse på et stadigt mere omfattende samarbejde mellem arbejde og kapital. Ikke mindst i velfærdsstatens gyldne årtier var klassesamarbejdet afgørende for velfærden. Med overgangen til neoliberal økonomisk tænkning ophævedes det hidtidige samarbejde ensidigt af den stærkeste part, nemlig kapitalejerne. Det er næppe gået op for alle de mange festtalere, der i højstemte vendinger har hyldet og fortsat hylder den danske model. Senest hørtes koret af lovsange i forbindelse med OK 18.

Der er således gode grunde til at kigge modellen nærmere efter i sømmene, spørge til dens opkomst, udvikling, ændring og mulige opløsning. Det er i høj grad Anton Nielsens ærinde.

De to bind er ikke læsning for sarte nerver, idet forfatteren med rette ser den danske model som et redskab for det nævnte samarbejde mellem arbejde og kapital. På overfladen ser modellen ud til at fungere og søges eksporteret til en række lande med andre traditioner for regulering af arbejdsmarkedet –

senest under Macrons besøg i Danmark, hvor præsidenten viste særlig interesse for modellen, fordi den skaber ro på arbejdsmarkedet til forskel fra den franske tradition for vilde strejker og hårde klassekampe.

Anton Nielsen går i udgangspunktet ud fra, at modellen bygger på løgn og forræderi. Den opfattelse sidder læseren også tilbage med efter gennemgang af de to bind. Vi møder en sammenrotning af faglige reformister (Socialdemokratiet), borgerlige politikere og storkapital hjemme som ude (ikke mindst EU står for skud) med det formål at passivisere arbejderbevægelsen og arbejderklassen. Socialister og kommunister har ofte repeteret Marie Nielsens ord om, at Socialdemokratiet kapitulerede i stedet for at føre klassekamp. Selv om Marie Nielsen udtalte sig efter 1920, pegede hun på, at Socialdemokratiet i en menneskealder aldrig har kæmpet – dvs. fra 1890, hvilket både gødede jorden for Septemberforlig og senere »ministersocialisme« (Stauning som kontrolminister i en borgerlig regering), derefter for Socialdemokratiets bevægelse fra et klasseparti til et folkeparti (»Danmark for folket«) og til overtagelse af stadig mere af det liberale tankegods på bekostning af det socialistiske. De seneste to år har partiet også overtaget Dansk Folkepartis forståelse af »de fremmede«, der ikke længere skal hilses velkommen, men helst afvises et sted i Nordafrika. Der er således nok at tage fat på.

Vi kommer vidt omkring i de to bind. I bind 1 gennemgår forfatteren både opsving og nedgange – eller flod og ebbe – i klassekampen. Bind 1's længdesnit omfatter perioden fra de revolutionære oprør i 1830'erne og 1840'erne til tiden efter 2. verdenskrig med et væld af oplysninger og illustrationer. Hele

Anton Nielsen. – Foto Arbejderen

vejen igennem er teksten båret af en stærk indignation over kapitalismens og senere nazismens udskjelser, mens sympatien helt selvindlysende ligger på de undertrykkes side. I særlig grad må Socialdemokratiet stå for skud, fordi de socialdemokratiske pampere forrådte arbejderklassen (bd. 2, s. 207).

I bind 2 flyttes fokus op i den nære fortid og aktuelle nutid. Igen konfronteres læseren med »glemte« begivenheder. Det gælder de afgørende internationale omsving (Vietnam) og deres virkning i Danmark som en del af ungdomsoprøret i 1968, kampen mod EF og skiftende regerings udenomssnak om arbejdsløshed f.eks. Dertil kommer en tiltrængt gennemgang og for nogle repetition af de faglige kampe, f.eks. Påskestrejkerne i 1985, og ikke mindst læren af dem.

De to binds styrke er, at læseren i nogle tilfælde erindres om begivenheder, kampe og erfaringer, som undertiden glemmes. I andre tilfælde er der for yngre læsere, der ikke selv har oplevet begivenhederne, mulighed for en indføring i måder at betragte samfundet på, som ikke findes i massemedier og skoler. Forfatteren har deltaget aktivt i det hele og inddrager derfor en række eksempler af personlig erfaring, som fremmer forståelsen.

En del af stoffet er skrevet til forskellige blade og ofte som aktuelle kommentarer; der vil spørgsmålet være: Har de blivende værdi? Begge bind giver et korrektiv til den sædvanlige konsensus omkring den danske model. I stedet for at lobhudle modellen arbejder Anton Nielsen med en kritisk tænkning, der kort sagt peger på fornuftige ræsonnementer, som koncentrerer

sig om at bringe andre, glemte og undertrykte »historier« frem i dagslyset. Forfatteren opstiller en tese, nemlig forræderitesen, som begrundes og forklares undervejs gennem de to bind ud fra klassekampens perspektiv. En alternativ forklaring, vi tit hører, er, at der er tale om tilpasning til nye vilkår. Den forståelse er heller ikke aldeles ude i hampen; der er forskel på, om Socialdemokratiet udgør oppositionen baseret på et klasseperspektiv i stil med Gustav Bangs syn og partiets 1913-program, eller om det er regeringsbærende sammen med skiftende borgerlige partier, dvs. opgiver den principielle opposition og det revolutionære perspektiv til fordel for parlamentarisk indflydelse og reformpolitik.

En svaghed er, at læseren her støder på en fortællestil, som i højere grad er agiterende end man er vant til. Det kan få nogle til at lægge Anton Nielsens to bind væk. Til det er vel kun at indvende: lad være med det – se at få læst fremstillingen, sæt sig ind i problemerne og lær af kampene.

De to bind fortjener udbredelse som modgift mod den gængse opfattelse af kongeriget Danmark som kapitalistisk smørhul.

Anton Nielsen, *Den danske Model: Rids af klassekampens historie*. Bind 1 (175 sider) og bind 2 (208 sider). ISBN 978-87-970753-1-9 (bd. 1) hhv. 978-87-970753-2-6 (bd. 2). Trundholm Tryk, Vig 2018.

Ribus-konflikten

I 2019 er det 25 år siden Ribus-konflikten begyndte i Esbjerg. Det er danmarkshistorien længste konflikt og den vakte international opmærksomhed.

I den anledning udkommer bogen *Ribus-konflikten 1994-95*, som sætter konflikten ind i en historisk og politisk sammenhæng. *Historisk* fordi den kan sammenlignes med andre skelsættende begivenheder i arbejderbevægelsens historie. *Politisk* fordi der er en nøje sammenhæng mellem medlemskabet af EU og konfliktens årsager.

Udviklingen i de senere år har vist, at den problematik der lå til grund for Ribus-konflikten bliver ved med at præge den offentlige debat. Utallige er de sager som 3F har måttet køre på grund af underbetaling og dårlige arbejdsforhold eller elendig indkvartering.

Bogen sætter hele grundlaget for privatiseringer og udliciteringer til debat fordi det er et afgørende spørgsmål inden for den offentlige service. Bogen stiller også spørgsmål ved fagbevægelsens top og dens handlemåde under konflikten. Hvorfor holdt de store forbund sig passive i støtten til de aktionerende chauffører?

Endelig er der spørgsmålet om Grundlovens garantier for

den personlige frihed og retsbeskyttelse. Danmark er aktiv når menneskerettighederne overtrædes i andre lande men hvordan agerer regeringen og ordensmagten når der opstår en arbejdskonflikt?

Bogen er på 105 sider og udkommer på Forlaget Populi den 1.1.2019.

Pressemeddelelse

Godt Nytår!

Dansk-Cubansk Forening

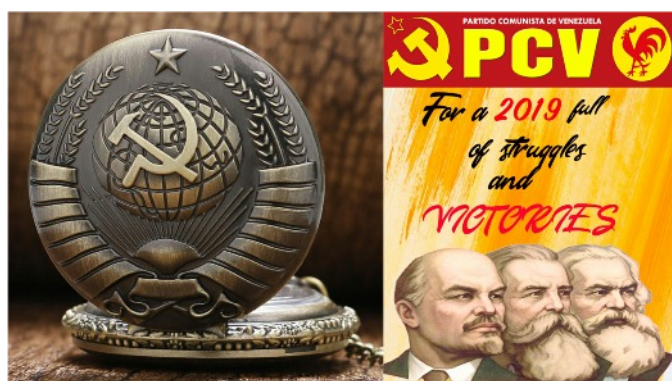
www.cubavenner.dk

I ØNSKES ALLE ET RIGTIGT GODT OG RØDT NYTÅR

PENSIONISTERNES KULTURFORENING AF 1965

ICP Representation i Danmark

ønsker jer og jeres familie en glædelig jul og et godt nytår!

kommunister.dk

Association d'amitié franco-coréenne

www.amitiefrancecoree.org

- Bekæmp oprustning og militarisme – vær aktiv for fred
- Ud af NATO og EU

Kommunistisk Parti i Danmark og månedsbladet Kommunist ønsker medkæmpere og læsere et godt nytår

KPD

Kommunisterne.dk

KOMMUNIST

Kommunist.dk

Por um 2019 de avanços na luta dos povos pela liberdade e contra a exploração.
Por un 2019 de avances en la lucha de los pueblos por la libertad y contra la explotación.
For a 2019 of advances in the struggle of the people for freedom and against the exploitation.
Pour un 2019 d'avancées dans la lutte du peuple pour la liberté et contre l'exploitation.

UPC
UNION
DU PEUPLE
GAUCHE

BEST WISHES FOR OUR COMMON STRUGGLE FOR SOCIALISM IN 2019 !

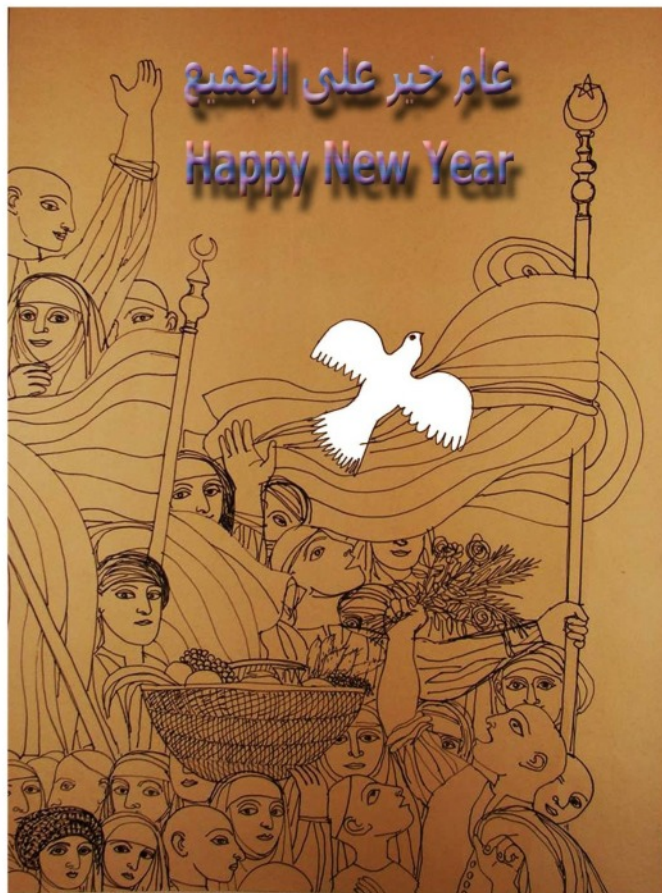
The PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS (PKP-1930, the Philippine Communist Party) wishes all fraternal parties and friendly organizations great advances and successes in our common worldwide struggle against imperialism and all reaction — for peace, national freedom, people's democracy and socialism — in 2019 and the years beyond.

A view of the 15th Congress of the PKP-1930, November 7, 2018.

Bringing the socialist perspective at the Workers' Day March and Rally, May 1st, 2018.

For the working class to approach its final struggle...
On the 100th anniversary of Communist International...
We wish all fraternal parties strength and dynamism in 2019!

